

NOTY O AUTORACH

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Lecce). Studia uniwersyteckie w Turynie i Rzymie. Od 1973 wykłada filozofię na Wolnym Uniwersytecie w Urbino. Profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Założyciel i współpracownik Instytutu ISTRa w Mediolanie, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago”, „Il Sabato”, „30 Giorni”. Uczestnik ruchu „Comunione e Liberazione”.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La controversia fra Marks e Bauer* (1972); *Dialettica e Nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1979); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982); *L'uomo e il lavoro* (1982).

Norman Davies, prof., historyk. Urodzony w 1939 r. w Bolton (Anglia). Studia w Oxfordzie (Magdalen College) i Sussex, doktorat na Uniwersytecie Jagiellońskim. Profesor School of Slavonic and East European Studies Uniwersytetu w Londynie. Wykładał m.in. w Columbii (N.York), Stanford (Kalifornia), McGill (Kanada), Hokkaido (Japonia). Członek Towarzystwa Seniorów (Senior Associate Member) St. Antony's College w Oxfordzie. Członek PEN-Clubu i Royal Historical Society. Odznaczony Orderem Polonia Restituta.

Główne obszary badań: historiografia, zwłaszcza współczesna, metodologia historii, bibliografia historyczna.

Najważniejsze pozycje książkowe: *White Eagle, Red Star – The Polish-Soviet War, 1919-1920* (1972); *Poland. Past and Present. A Select Bibliography of Works in English* (1977); *God's Playground. A History of Poland* (1981); *Heart of Europe. A Short History of Poland* (1986).

Bp Tadeusz Gocłowski CM, ordynariusz diecezji gdańskiej. Doktor prawa kanonicznego. Urodzony w 1931 r. w Piskach (diec. łomżyńska). Studia filozoficzne i teologiczne w Instytucie Teologicznym Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego à Paulo w Krakowie, licencjat prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, doktorat na Uniwersytecie św. Tomasza w Rzymie. W latach 1960-1973 wykładowca prawa kanonicznego w Biskupim Seminarium Duchownym w Gdańsku-Oliwie, od 1971 do 1973 i ponownie w 1982 r. – rektor tegoż Seminarium. Od 1970 r. konsultor w Trybunale Prymasowskim w Warszawie. W latach 1973-1982 wizytator Polskiej Prowincji Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego à Paulo. Redaktor naczelny periodyku naukowego „Nasza Przeszłość” w latach 1981-1982.

W 1983 r. ustanowiony biskupem pomocniczym diecezji gdańskiej, w 1984 mianowany jej ordynariuszem.

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do Spraw Kodeksu Prawa Kanonicznego, Krajowy Duszpasterz Ludzi Morza, członek Towarzystwa Teologicznego w Krakowie.

Bp Marian Jaworski, administrator apostolski archidiecezji lwowskiej z siedzibą w Lubaczowie, profesor dr habilitowany, teolog i filozof. Urodzony w 1926 r. we Lwowie. Studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od 1957 r. pracownik naukowy, wykładowca metafizyki i filozofii religii. W latach 1982-1988 rektor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Konsekrowany w 1984 r. Członek Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki Katolickiej oraz Rady Naukowej Episkopatu Polski. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: metafizyka bytu i człowieka, teologia naturalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Arystotelesowska i tomistyczna teoria przyczyny sprawczej na tle pojęcia bytu* (1958); *Byt. Zagadnienie metafizyki tomistycznej* (współautor, 1961); *Religijne poznanie Boga według Romano Guardiniego. Studium analityczno-krytyczne* (1967); *Teologia a antropologia* (red., 1973); *Teologia nauką o Bogu* (red., 1977); Jan Paweł II, *Encyklika „O Bożym miłosierdziu – Dives in misericordia”* (oprac. i red., 1981); *Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia* (1987).

Kard. Franciszek Macharski, arcybiskup metropolita krakowski. Doktor teologii. Urodzony w 1927 r. w Krakowie. Studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz specjalistyczne we Fryburgu szwajcarskim, zakończone w 1960 r. doktoratem z teologii pastoralnej. W latach 1962-1978 zastępca profesora teologii praktycznej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. Od 1970 do 1978 roku rektor krakowskiego Seminarium Duchownego.

W 1978 r. mianowany arcybiskupem, w 1979 – kardynałem. Członek Kongregacji Stolicy Apostolskiej: Spraw Duchowieństwa, Wychowania Katolickiego, Biskupów oraz Rady do Spraw Publicznych Kościoła. Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki Katolickiej, zastępca przewodniczącego Rady Naukowej Episkopatu Polski, zastępca przewodniczącego Rady Głównej Konferencji Episkopatu Polski, przewodniczący Komisji: do Spraw Nauki Katolickiej, Apostolstwa Świeckich, zastępca przewodniczącego Komisji Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Członek Polskiego Towarzystwa Teologicznego.

Wśród publikacji książkowych: *Die Seelsorge an Mann und Frau. Ihre theologische und rationale Begründung. Eine pastoral-theologische Studie* (1961).

Bp Kazimierz Majdański, ordynariusz diecezji szczecińsko-kamieńskiej, profesor dr habilitowany teologii. Urodzony w 1916 r. w Małgowie (Ziemia Kaliska). Studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria). Podczas wojny więzień hitlerowskich obozów koncentracyjnych, głównie Dachau. Od roku 1950 do 1963 wykładowca teologii moralnej w Seminarium Duchownym we Włocławku. W latach 1956-1975 redaktor naczelny „Ateneum Kapłańskiego”. Od 1969 r. wykładowca teologii małżeństwa i rodziny na ATK. Twórca (1975 r.) i aktualny dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Warszawie-Łomiankach (ATK).

W 1962 r. mianowany biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej, a w 1979 ordynariuszem diecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Członek i współtwórca Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Rodzin oraz Komisji Episkopatu do Spraw Dialogu z Niewierzącymi. Członek watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących oraz Prezydium Papieskiej Rady Rodziny. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia moralna ze szczególnym uwzględnieniem problematyki małżeństwa i rodziny, duszpasterstwo rodzin, martyrologia księży w okresie wojny.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Wspólnota życia i miłości: zarys teologii małżeństwa i rodziny* (1979); *Antropologiczne kategorie trzeźwości* (red., 1980); *Teologia małżeństwa i rodziny*, t.1 (red., 1980); *Rozwój człowieka w rodzinie*, t.1 (red., 1982); *Wychowanie do miłości* (red. 1987); *Będziecie moimi świadkami* (1987); *Człowiek w małżeństwie i rodzinie* (w druku).

Ks. Józef Majka, profesor dr habilitowany, socjolog, teolog, filozof. Urodzony w 1918 r. w Suchorzowie. Studia teologiczne (Tarnów i UJ), filozoficzne i ekonomiczne (KUL). Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Tarnowskim Instytucie Teologicznym, w latach 1952-1971 na KUL-u, od 1966 w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie, a od 1970 w Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Wrocławiu; rektor tegoż seminarium. Obecnie rektor Teologicznego Fakultetu Papieskiego we Wrocławiu. Konsultor watykańskiego Sekretariatu dla Nie-

wierzących, członek Rady Naukowej Episkopatu Polski, Komisji Episkopatu do Spraw Nauki Katolickiej i innych. Członek wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych. Współpracuje z czasopismami naukowymi w kraju i za granicą.

Główne dziedziny badań: katolicka nauka społeczna, filozofia społeczna, etyka, metodologia i socjologia religii.

Najważniejsze publikacje: *Zagadnienie płac w świetle katolickiego personalizmu* (1952); *Procent i lichwa w katolickiej nauce moralnej* (1958); komentarze do encyklik: „*Mater et Magistra*” (1963), „*Pacem in terris*” (1964), „*Populorum progressio*” (1968); *Socjologia parafii* (1971); *Etyka życia gospodarczego* (1980); *Metodologia nauk teologicznych* (1981); *Filozofia społeczna* (1982); *Rozważania o etyce pracy* (1986); *Katolicka nauka społeczna* (1986); *Taniec wśród mieczów* (1987); komentarz do encykliki „*Sollicitudo rei socialis*” (1988).

Bp Alfons Nossol, ordynariusz diecezji opolskiej, profesor dr habilitowany, teolog. Urodzony w 1932 r. w Broźcu (woj. opolskie). Studia na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od 1962 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Opolu. Od 1968 r. pracownik naukowy KUL, a obecnie również Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu i Diecezjalnego Instytutu Teologiczno-Pastoralnego w Opolu. W 1977 r. mianowany ordynariuszem diecezji opolskiej.

Pełni funkcje przewodniczącego Rady Naukowej Episkopatu Polski i Komisji Episkopatu do Spraw Ekumenizmu. Członek rzymskiego Sekretariatu do Spraw Jedności Chrześcijan i Komisji do Spraw Dialogu z Niewierzącymi oraz Międzynarodowej Komisji do Dialogu z Kościołem Prawosławnym i Luteranckim. Kierownik Instytutu Ekumenicznego KUL. Członek Rady naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. Współpracownik „*Bibliographie Öcumenique Internationale*” we Fryburgu szwajcarskim, „*Reinhold Schneider-Stiftung*” w Hamburgu i Wydziału Teologicznego Uniwersytetu im. J. Gutenberga w Moguncji.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, protestancka teologia systematyczna, chrystologia, pneumatologia, antropologia.

Ważniejsze publikacje książkowe: „*Cognitio Dei experimentalis*”. *Nauka Jana Hessena o religijnym poznaniu Boga*. (1974); *Teologia na usługach wiary. Wokół zagadnień odnowionej teologii* (1978); *Prawda i miłość. Teologia w służbie słowa Bożego* (1984); *Ku cywilizacji miłości. Teologia a wspólnotowy charakter słowa Bożego* (1984); *Teologia bliższa życiu. Wpływ teologii na egzystencję chrześcijańską* (1984); *Der Mensch braucht Theologie. Ansätze zu einer lebensnahen Glaubensreflexion* (1986).

Kard. Joseph Ratzinger, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Marktl (Bawaria, RFN). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym w Freising oraz na Uniwersytecie w Monachium. Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatyki w Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor teologii dogmatycznej i historii dogmatów w Monasterze, a od 1966 r. w Tybindze. Od 1969 r. profesor w Regensburgu. W 1977 r. mianowany arcybiskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. Pełnił funkcję eksperta na Soborze Watykańskim II, był jednym z założycieli czasopisma „*Concilium*” (1964). W 1969 r. powołany na członka Międzynarodowej Papieskiej Komisji Teologicznej. Od 1981 r. prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die Geschichtstheologie des Heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Offenbarung und Überlieferung* (współautor, 1965); *Einführung in das Christentum* (1968, wyd. pol. 1979); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978, wyd. pol. 1986); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987).

Adam R o d z i ń s k i, profesor dr habilitowany, filozof kultury. Urodzony w 1920 r. w Grabnie k. Wojnicza. Studia w zakresie filologii polskiej i filozofii praktycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, doktorat i habilitacja na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL. Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL od 1972 r. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główne obszary badań: etyka, aksjologia, filozofia kultury.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Sprawiedliwość chrześcijańska wobec problemu nierówności majątkowych w II i III wieku* (1960); *U podstaw kultury moralnej* (1980); *Osoba i kultura* (1985); *Osoba, moralność, kultura* (1988).

Władysław S t r ó ż e w s k i, profesor dr habilitowany, filozof. Urodzony w 1933 r. w Krotoszynie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1957 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Obecnie kierownik Zakładu Filozofii oraz dziekan Wydziału Filozoficzno-Historycznego UJ. Ponadto od 1973 r. pracownik Katedry Edytorstwa Muzycznego Akademii Muzycznej w Krakowie. Członek m.in. Komitetu Nauk Filozoficznych PAN, członek ZG Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (przewodniczący oddziału krakowskiego), Towarzystwa Naukowego KUL, PEN-Clubu, Societé Internationale pour l'Etude de la Philosophie Médiévale, International Society for Metaphysics, Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: historia filozofii, ontologia, filozofia wartości, estetyka.

Najważniejsze publikacje: *Historia filozofii średniowiecznej* (współautor, 1979); *Studia z teorii poznania i filozofii wartości* (red., 1978); *Istnienie i wartość* (1981, nagroda MSZWiT II stopnia oraz nagroda Wydziału Nauk Społecznych PAN 1982); *Dialektyka twórczości* (1983, nagroda MNSzWiT II stopnia, 1984); *Od Husserla do Levinasa* (red., 1987).

Bp Jan Ś r u t w a, docent dr habilitowany, teolog i historyk Kościoła. Urodzony w 1940 r. w Majdanie Górnym k. Tomaszowa Lubelskiego. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Archeologii Chrześcijańskiej w Rzymie. Od 1975 r. prefekt w lubelskim Seminarium Duchownym, w latach 1976-1981 wicerektor tegoż Seminarium. Od 1972 r. pracownik naukowy KUL, w latach 1983-1984 prorektor, a od 1988 – rektor. W 1984 r. mianowany biskupem sufraganiem lubelskim.

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do Spraw Sztuki Kościelnej. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: historia Kościoła w starożytności, archeologia.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Praca w starożytnym chrześcijaństwie afrykańskim* (1983).

M.Ch.